

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Acțiuni pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate în parohia noastră

Adresăm elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie la **CURSUL GRATUIT DE ÎNVĂȚARE A CÂNTĂRIILOR LITURGICE ORTODOXE - ediția a VII-a -**

pe care îl vom reorganiza, în vederea constituirii unui grup coral care să intoneze duminica dimineața cântările din timpul slujbei Utreniei sau din cadrul Sfintei Liturghii atunci când membrii Corului Parohial sunt plecați în turnee. **URMĂTOAREA ȘEDINȚĂ va avea loc Vineri, 1 mai, ora 16.30.**

De asemenea, adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie în **CLUBUL DE ȘAH** pe care îl vom organiza la parohie.

DETALII și ÎNSCRIERI pentru toate aceste activități la tel. 0741 706 602 (Orange) sau 0761 621 994 (Cosmote)

Biblioteca Parohială

*Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te!*

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:
Duminica, între orele 11.00-12.00
La Căsuța Filantropică
Persoane de contact:

- * **Alexandra Popa**
tel. 0720 606 820, alexandra_4evre_x93@yahoo.com
- * **Irina Dănilă**
tel. 0742 344 024, iris_pretty_girl2006@yahoo.com

Rostim și auzim adesea rostindu-se în rândul creștinilor, sintagma devenită deja proverbială *Toma necredinciosul*. Putem însă să vorbim în acest caz de *necredință* sau doar de *îndoială în credință* a lui Toma, urmată de îngenunchere și recunoaștere a lui Dumnezeu, transmitând peste veacuri adevărul învierii lui Hristos, adevărul învățăturii Sale? Sfinții Părinți numesc această "necredință a lui Toma", *necredință fericită*, pentru că ne-a transformat pe noi în urmași ai celor care au trăit bucuria învierii, făcându-ne părtași ai bucuriei pe noi toți cei de astăzi.

Acest joc al cuvintelor, evidentiază, mai ales în zilele în care trăim, un aspect dramatic: acela al incapacității noastre de a mai putea discerne între adevărata credință și necredință, între normal și anormal, între virtute și viciu, între adevăr și minciună. Trecem cu multă ușurință, cu nepăsare sau cu ignoranță peste fapte de necredință care se petrec în jurul nostru sau pe care noi înșine le trăim: serbarea bucuriei pascale în vașarmul discotecilor, al cluburilor de noapte în mijlocul desfătărilor și al plăcerilor pur trupești, precum și mediatizarea acestora ca modele pozitive, destrămarea familială — în diferitele sale forme, unele mai acute, unele mai puțin evidente la început dar care pot cunoaște oricând o amplificare deosebită, precum planificarea familială, lipsa neprihănită trușești înainte de căsătorie, plecări în străinătate după câștig material, uitând de nevoile spirituale a familiei pe care am lăsat-o acasă etc.—, legalizarea prostituției, a incestului, a căsătoriilor între homosexuali, dorința de putere și stăpânire absolută care doboară tot ceea ce înseamnă libertate spirituală, neîncrederea în aproapele și egoismul, furtul existent în diferitele sale reprezentări, de la furtul intelectual, transformat în „profesie onorabilă”, până la infeudare economică sau criză mondială. Și multe altele.

Dacă aceste fapte de necredință există sau le trăim, este important ca noi să nu rămânem robi ai lor. Cu siguranță și noi, asemenea lui Iacob și Ioan, am râvnit la slava lumească; și noi, asemenea lui Petru, ne-am lepădat de Hristos prin lașitate și frică; și noi asemenea lui Toma, ne-am îndoit în credință. Dar dacă Ioan s-a învrednicit de prietenia Domnului, dacă Petru s-a căit plângând cu amar, dacă Toma a îngenunchat cu credință și ne-a descoperit tuturor dumnezeirea lui Hristos, cu atât mai mult noi suntem chemați ca nimic să nu ne poată umbri bucuria pascală.

Unii - spune Cuviosul Marcu Ascetul în cuvântul său Despre cei ce își inchipuie că se îndreptează din fapte din cartea Filocalia -, neîmplinind poruncile, socotesc că e drept. Alții, împlinindu-le, așteaptă împărăția ca o plată datorată. Și unii și alții greșesc față de adevăr. Mântuirea sau pierderea omului, depind în ultimă instanță, de credința sau necredința lui în Hristos, Care l-a îndreptat pe om prin Crucea Sa. Faptele bune nu reprezintă mijloace de răscumpărare a mântuirii, ci expresie firească a credinței. Faptele sunt apreciate în funcție de intenția și scopul omului. De altfel, Dumnezeu nu cere omului doar fapte, ci și intenții generoase și bunăvoință.

Vasilica Onofrei

Se vor relua lucrările de consolidare la biserica noastră

Începând cu ziua de *luni, 27 aprilie a.c.*, se vor relua lucrările de consolidare efectuate de firma de construcții S.C. SIMCREST S.R.L - Bacău, la Biserica Toma Cozma, important monument istoric din Iași.

PUTEȚI SPRIJINI BUNUL MERS AL LUCRĂRIILOR PRIN:

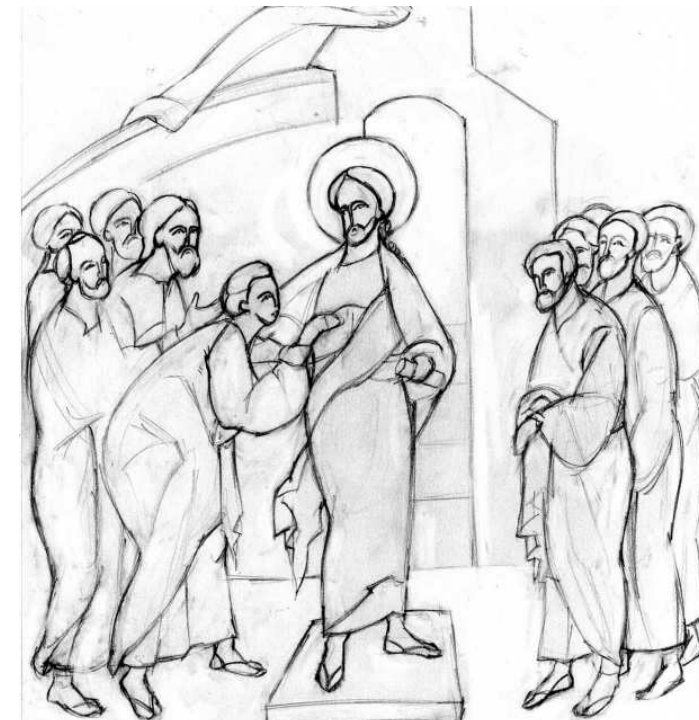
- contribuții financiare și alte forme pe care le considerați de cuviință
 - implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructori.
- PROGRAMĂRI LA OFICIUL PAROHIAL, tel. 0232 211 273 sau direct la PANGARUL BISERICII**
- Detalii și informații puteți obține oricând, contactându-ne la binecunoscutele date, pe care le găsiți și în colțul din stânga-sus al acestei pagini.*

Mulțumim călduros enoriașilor și colaboratorilor care deja au răspuns apelului nostru, implicându-se încă de la început cu mult devotament în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le ridică tuturor.

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Hramul parohiei noastre: DUMINICA TOMEI

Grafică realizată de Elena Gheorghiu-Vornicu

Evangelia Duminicii - Ioan (20, 19-31) -

Fiind seară, în acea zi de 'ntîi a săptămânii, și ușile fiind închise acolo unde ucenicii erau adunați de frica Iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijloc și le-a zis: "Pace vouă!"

Zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au adunat ucenicii văzîndu-L pe Domnul.

Atunci Iisus le-a zis iarăși: "Pace vouă! Așa cum Tatăl Mă trimite pe Mine, tot astfel și Eu vă trimit pe Voi".

Zicând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: "Luați Duh Sfânt!

Căroră le veți ierta păcatele, li se vor ierta; căroră le veți ține, vor fi ținute".

Atunci Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus.

Atunci i-au spus lui ceilalți ucenici: "L-am văzut pe Domnul!"

Atunci le-a zis: "Dacă nu voi vedea eu în mâinile Lui semnul rășnii și dacă nu-mi voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu-mi voi pune mâna mea în coasta Lui nu voi crede"

26. Și, după opt zile, ucenicii Săi erau iarăși înălăuntru și Toma împreună cu ei. Și a venit Iisus, ușile fiind încuiate, și a stat în mijloc și a zis: "Pace vouă!"

27. Apoi i-a zis lui Toma: "Adu-ți degetul tău încoace; și vezi mâinile Mele; și adu-ți mâna ta și pune-o în coasta Mea; și nu fi necredincios, ci credincios!"

28. Răspunzând Toma I-a zis: "Domnul Meu și Dumnezeuul meu!"

29. Iisus i-a zis iarăși: "Pentru că M-ai văzut, ai crezut; fericii cei ce au crezut fără să fi văzut!"

30. Și încă alte minuni a făcut Iisus în fața ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta.

31. Iar acestea s-au scris, pentru ca voi să credeți că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu; și, crezând, viață să aveți întru numele Lui.

Diracționati 2% din impozitul pe venitul dvs. (ca persoană fizică sau ca persoană juridică) pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA "TOMA COZMA"

- Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:**
- Numele Asociației : PAROHIA "TOMA COZMA"
 - CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095
 - Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450
- ATENȚIE: La formularul 230 trebuie anexat obligatoriu, în copie, formularul 210 — "Fișa fiscală", care se obține de la angajator.**
- DETALII și INFORMAȚII:**
- Oficiul Parohial, tel: 211 273
 - Direct la Pangarul bisericii Parohia "TOMA COZMA" vă este un partener credibil !

Logos for TVR MEDIA, teko, GREEN TONER, RADOX, Bioma Agro Ecology Co, and other partners.

Cunoașterea lui Hristos și înțelegerea vieții

În mod sigur, toți oamenii care au trăit sau trăiesc pe pământ, și-au pus sau își vor pune, mai devreme sau mai târziu, în mod inevitabil, întrebarea: care este rostul vieții omului pe pământ ?

Dintre toate viețuitoarele existente pe pământ, omul este coroana creației lui Dumnezeu, este de fapt, o plămuiere a iubirii lui Dumnezeu sau, mai simplu spus, este legătura dintre Dumnezeu și pământ, este un microcosmos în macrocosmos.

Noi oamenii, ne naștem pe acest pământ și s-ar părea că nu știm de unde venim și încotro mergem după moartea noastră, așa după cum ar rezulta și din versurile dăltuite pe o cruce de mormânt: “Cine ești, de unde vii? Poți tu, omule, să știi ? Unde mergi, ce soartă ai ? Poți tu seamă să-ți dai? Tu ești mare, tu ești mic, Tu ești tot, tu ești nimic, Tu ești rău, dar ești și bun, Tu-ștept și tu nebun“.

Într-adevăr, pe pământ suntem străini și călători, în lacrimi ne naștem și, după porția de viață care ne-a fost dată de Dumnezeu, tot în lacrimi murim. Cel mai important lucru este acela de a ști de unde venim și încotro mergem, căci altfel suntem ca o corabie fără cârmaci.

Viata pe pământ se prezintă – după cum mărturisesc Sfinții Părinți, asemenea unei punți peste un fluviu uriaș. Puntea aceasta a fost făcută să ne ajute să traversăm fluviul și nicidecum să ne facem casa pe ea, adică să ne instalăm confortabil, uitând că, de fapt noi trebuie să mergem mai departe. Cu alte cuvinte, vom rămâne puțin timp și trebuie să privim, mereu tărâmul minunat de dincolo de ea, unde trebuie să ajungem și unde este patria noastră definitivă. Din nefericire, foarte mulți oameni care trăiesc astăzi, nu sunt capabili să vadă, să creadă că dincolo de această viață, există o lume în care vom trai veșnic, foarte mulți oameni încă stăruie în a crede că viața este un scop în sine.

Viața noastră se înscrie deci între leagăn și mormânt, fiind marcată de două mari necunoscute, nașterea și moartea. Amândouă se petrec fără voia noastră, pentru că nu am fost întrebați, nici dacă vrem să ne naștem și nu vom fi întrebați nici dacă vrem să murim. Hotărârea aceasta o ia altcineva! Ieri am fost un embrion mâine vom fi țărăni.

În conștiința noastră, viața pământescă se ancorează pe o serie de scopuri omenști provizorii, puse cap la cap. Unele sunt pe termen lung, altele pe termen scurt și cei mai mulți dintre oameni se lasă înșelați de idealuri mărunte, scopuri nesemnificative. Dacă privim în jurul nostru, vedem oameni care consideră că scopul vieții lor este creșterea și educarea copiilor. Aceasta însă nu este un scop în sine, ci o îndatorire sfântă a părinților.

Părerile cu privire la scopul vieții sunt foarte diversificate: Nicolae Iorga spunea așa: “Taina existenței umane nu constă în a trăi, ci în a ști pentru ce trăim”. Bine și frumos spus dar nu ne descoperă totuși sensul vieții. Mircea Eliade în “Istoria ideilor și credințelor religioase” spune: “A fi om sau mai degrabă a deveni om, înseamnă în primul rând a fi religios”. Dar nici el nu descoperă sensul vieții. Mihai Eminescu, marele poet al românilor, afirma: “Ne naștem spre a muri și murim spre a ne naște”. Între multele încercări de a defini scopul existenței umane, strălucește cu o lumină aparte cel raportat la dimensiunea creștină, enunțat de Biserică și cuprins de Sfântul Serafim de Sarov în propoziția: “Scopul vieții noastre creștinești este Mântuirea !”

Întru acest scop chiar Domnul nostru Iisus Hristos a venit pe pământ, cum spune Sf. Apostol și Evanghelist Luca “Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut” (Luca, 19,10).

Dar ce ne trebuie oare pentru a ne mântui? Unul dintre principiile peste care nu putem trece este cel al primirii Sfințelor Taine: Botezul, Mirungerea, Spovedania, Împărtașania și respectiv Cununia religioasă pentru cei căsătoriți. Primind aceste sfinte taine, vom acorda scopul existenței noastre cu harul și binecuvântarea lui Dumnezeu, care ne-a adus la existență. A ne spovedi și de a ne împărtași periodic ne responsabilizează tocmai în raport cu acest scop. Pe lângă acestea necesare pentru mântuire sunt și faptele bune adică milostenia însoțită de post și rugăciune și dragoste față de aproapele nostru. Precum spune Sfântul Apostol Iacov în Epistola Sobornicească: “Căci precum trupul fără suflet mort este, astfel și credința fără fapte, moartă este “ (Iacov 2, 26)

Aflând și înțelegând sensul vieții, omul privește cu alți ochi realitatea din jurul lui și, cu atât mai mult, viața proprie. Toată viața creștinului trebuie să fie un efort permanent de ascensiune spirituală, având în față cele două culmi mântuitoare: Golgota și Taborul. Răul constă în alterarea firii umane, în întunecarea minții, în slăbirea voinței care înclină mai mult spre cele rele și în ruperea legăturii harice cu Dumnezeu. Mântuirea săvârșită de Hristos înseamnă eliberarea omului din robia păcatului. Iisus Hristos Își înfăptuiește opera mântuitoare sub întreit aspect: ca Profet, ca Împărat și ca Arhiereu. Aceste trei demnități la oameni le întâlnim doar separate însă numai la Hristos le găsim împreună și fiecare în gradul suprem: ca profet – învățând, adică aducând revelația desăvârșită a finite, a vocii lui Dumnezeu și a operei Lui mântuitoare; ca Împărat – biruind puterile răului și conducând pe om spre destinația adevărată; ca Arhiereu – refăcând legătura dintre om și Dumnezeu, împăcând prin jertfa Sa pe Dumnezeu cu omul. Restabilirea comuniunii dintre Dumnezeu și om se numește împăcare, mântuire.

Astfel să ne cutremurăm de măreția mântuirii noastre și pentru că auzim mereu în ecteniile Sfintei Liturghii îndemnul: “Toată viața noastră Lui Hristos Dumnezeu să o dăm !”, să răspundem din tot sufletul “ Ție Doamne!” și să ne trăim viața cu încredințarea că aici pe pământ totul are un rost dumnezeiesc.

Petrică Tărăboi

Slujba Sfântului Maslu în perioada Penticostarului

Ca și în ceilalți ani, **până la sărbătoarea Pogorârii Duhului Sfânt**, în locul **Tainei Sfântului Maslu**, în fiecare **vineri seara**, începând cu **ora 18.00**, vom oficia **Slujba Agheasmei și Acatistul Sfintei Învieri** cu citirea tuturor pomelnicilor care se poartă la biserică noastră.

Avem în vedere faptul că în această perioadă liturgică a anului bisericesc, numită **Perioada Penticostarului**, suntem chemați a intensifica trăirea religioasă și mulțumirea noastră către Dumnezeu pentru speranța și bucuria care ne-au răsărit în suflete prin Învierea Domnului.

Sărbătoarea Învierii Domnului în parohia noastră

An de an, o dată cu renașterea naturii înconjurătoare, Sărbătoarea Învierii Domnului aduce renaștere și schimbare a vieții creștinilor începând cu noaptea de lumină a Sfințelor Paști.

Urmând chemării preotului “*Veniți de luați lumină*” - chemare de la întunericul morții la lumina vieții veșnice — credincioșii participanți anul acesta la sfânta slujbă ce s-a oficiat la biserică noastră, au primit o lumină deosebită. Aceasta pentru că și parohia noastră și preoții slujitori, prin binecuvântarea IPS Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, ne-am bucurat să putem aprinde lumină din lumina sfântă care se aprinde din ceruri la Ierusalim.

PC Părinte Paroh, Mihai Mărgineanu, împreună cu PC Părinte Iustinian-Ionuț Răduc, secundați de un frumos “sobor” de ipodiaconi copii și tineri, au oficiat Slujba Învierii într-un cadru deosebit, amenajat ca de obicei pe esplanada din fața bisericii.

După intrarea în biserică, au urmat Utrenia și Sfânta Liturghie, care s-au încheiat cu rugăciunea de binecuvântare pentru carne, ouă, cozonac, pască și alte bucate tradiționale destinate pentru prima masă pască.

Frumusețea slujbei a fost conferită atât de cadrul fizic al bisericii cu noua sa înfățișare dată de recentele renovări, dar mai ales de cântările Sfintei Liturghii și intonările armonioase ale Corului parohial care ne-a prilejuit din nou bucuria de a asculta imnele pascale la un înalt nivel de interpretare.

Serbarea Sfințelor Paști a continuat prin participarea la Slujba Vecerniei din ziua de Paști numită în popor “Învierea a Doua”, când biserică este împodobită deosebit, iar creștinii vin cu “haine noi”. Dacă la sfârșitul slujbei din noaptea de Paști preotul salută pe fiecare creștin cu *Hristos a înviat !*, aceștia răspunzând “*Adevărat a înviat*”, la sfârșitul Vecerniei, creștinii sunt cei care salută primii pe preot, ca semn al faptului că Învierea a găsit ecou în inimile lor.

În mod tradițional, Sfânta Evanghelie s-a citit succesiv în 8 limbi, rânduială prin care ni se readuce aminte de datorită de a vesti Învierea către toți oamenii.

Sfânta Liturghie s-a oficiat și în ziua a doua și a treia de Paști. În ziua a treia de Paști, pe parcursul desfășurării slujbelor religioase, preotul, în altar, a pregătit Sfințele Taine, Sfânta Împărtașanie, ce se va păstra în altar pe parcursul întregului an. ***Această Împărtașanie este destinată spre a fi administrată, în situații de urgență, doar bolnavilor și doar în situații speciale consemnate în rânduielile bisericești, nu și creștinilor care doresc să se împărtașească fără a participa la Sfânta Liturghie***

Adresăm mulțumiri tuturor celor care ne-au sprijinit fie prin muncă, fie prin ajutoare, fie prin sponsorizări ca și în acest an să întâmpinăm Sfintele Paști așa cum se cuvine.

*Cronicar
Foto: Damiana Mărgineanu*

Hristos a înviat

În jurul evenimentului Învierii Domnului nostru Iisus Hristos sunt țesute o seamă întreagă de tradiții și de atitudini creștine care caută să sublinieze și să pună în evidență acest moment de o importanță covârșitoare. Iată, ne salutăm în mod constant în această *Săptămână Luminată* a marelui praznic, cu *Hristos a înviat* și răspundem *Adevărat a înviat!* Și însăși rânduiala noastră de rugăciune s-a schimbat, pentru că în locul rugăciunilor începătoare rostim doar *Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le* — imnul prin care se afirmă Învierea Mântuitorului din morți, dar se mai afirmă și încă două aspecte: *cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le*.

Prima afirmație din acest enunț pune în evidență un fapt foarte important: Hristos nu a „scăpat de moarte”, ci a biruit moartea. Dacă privim spre celelalte trei învieri pe care Mântuitorul nostru Iisus Hristos le-a săvârșit pe parcursul activității Sale pămâțești — învierea fiicei lui Iair, a fiului văduvei din Nain și a prietenului Său Lazăr — acestea ne descoperă puterea lui Hristos, care a scăpat, a izbăvit de moarte pe cei trei. Și noi folosim frecvent această sintagmă *a scăpa de la moarte*, atunci când trecem prin momente de mare cumpănă în viața aceasta, prin încercări deosebite, prin confruntări dramatice cu propria noastră stare de sănătate. Atunci când vorbim însă de Mântuitorul Hristos Cel Înviat din morți, nu mai putem spune că Acesta a scăpat de moarte. Ci El într-adevăr a murit pe Cruce, dar prin *moartea Sa a prins moartea în capcană* - „*astăzi prăznuim omorârea morții*” - așa cum spune una dintre cântările ce se rostește în cadrul Slujbei Utreniei din ziua de Paști. Este în această exprimare un înțeles care de data aceasta nu se mai referă la un eveniment, ci la un fenomen: omorârea morții. Pentru prima dată în istoria umanității, Învierea din morți a Mântuitorului Iisus Hristos, aduce în sufletele noastre credința în moartea morții. Învierea Mântuitorului este o biruință asupra morții pentru că ridicarea din morți a lui Hristos are, de fapt, sensul, nu al unei întoarceri înapoi, ci al unui mers înainte. Învierea lui Hristos pune însăși viața omului într-o altă perspectivă. De aceea, este asociată Învierea lui Hristos cu lumina, tocmai pentru că pune într-o nouă lumină totul. Învierea din morți a Mântuitorului ne revarsă în suflete multă speranță, pentru că suntem pentru prima dată în situația de a accepta faptul că și moartea poate să moară !

Astăzi noi „Prăznuim omorârea morții și începutul unei noi vieți veșnice”. De aceea, imnul pascal care aduce aminte că Hristos *a călcat moartea pe moarte*, continuă cu cuvintele *și celor din morminte viață dăruindu-le*. Conform textului Evangheliei lui Matei, după Învierea din morți a Mântuitorului Hristos, mulți dintre cei răposați ai evreilor de odinioară, au înviat și au intrat în sfânta cetate, arătându-se oamenilor și producând mari nedumeriri. Așadar, Învierea lui Hristos produce o schimbare radicală chiar și în viața materială, socială concretă a cetății. Pentru că, în vinerea Paștilor iudaice, când Hristos a fost răstignit pe Cruce, s-a produs ruperea catapetesmei Templului, însemnând ruperea Vechiului Legământ, iar prin Învierea lui Hristos s-a inaugurat un Nou Legământ care are referință directă și la viața noastră personală pământescă, dar deopotrivă țintește veșnicia. Spre viața veșnică ținim atunci când pomenim de Învierea din morți a Mântuitorului Hristos. Iată de ce, imnul pascal *Hristos a înviat*, este atât de rostit și atât de cântat de către creștini. Pentru că, practic, în acest imn, ne punem toate speranțele și nădejile noastre. Pentru că nu vorbim doar de moartea și readucerea la viață a celor din morminte. Mai există și altfel de morminte decât cele materiale: mormântul păcatului, al ticăloșiilor noastre, al decăderii umane. Chiar și dintr-un astfel de mormânt, ne poate scoate Învierea lui Hristos !

Pr. Mihai Mărgineanu